

послѣ сами по себѣ ще си дойдатъ на мѣстото, кога се нареди за напрѣдъ управлението, тъй щото Христианитѣ го слушахъ съ голѣмо внимание и слѣдъ отпуска всѣки си отиде на кѣщата весель и радостень. Таи сжщата проповѣдь, разбира се ти бѣше доста пространна, се държа и въ другитѣ три черкови отъ Г-да Георги Беневъ, А. Т. Илиевъ и Д. Наумовъ за поучение и наставления на Христианитѣ въ това обстоятелство. Него день, като Недѣля нѣмаше друго освѣнь радостъ, които се придружаваше съ постоянното кѣпаніе на кѣпалата отъ 4-тѣхъ черкови на града, като изнесохъ и священнитѣ знамена за посрѣщаніе на още Русска и Българска войска очаквана, гдѣто отидохме на Бадемлика, Казанлъшко шосе и стояхме та чакахме. Азъ като почакахъ малко тамъ и видѣхъ, че нѣма да дойде войската, ударихъ на долу къмъ Хакарджа, да вида испрѣбрали ли се всичкитѣ Карабурунци; та се намѣрихъ съ тѣхъ, поприказвахме си, ходихме кжде войската, по обиколехме тукъ тамъ и кѣпалата все бияхъ, гдѣто случайно се срѣгнахме съ Даскалъ Злата Геновъ, който ме покани да идемъ изново да видимъ посрѣщанието на войската; та макаръ и да бѣхъ ходилъ тамъ, като глѣдахъ, че всичкитѣ людие на тѣлни на тѣлни отиватъ и азъ трѣгнахъ пакъ назадъ съ него и отидохме. Тамъ стояхме на бадемлика, чакахме, обикаляхме, разхождахме се все още нѣма войската, щото най-послѣ часа кждѣ 2<sup>1</sup>/<sub>2</sub> по турски показъ се нѣколко конника съ маждраци и нѣколко кола съ джипане, което карахъ за въ града, а священниците и другитѣ людие, като се научихъ и разбрахъ, че нѣма да дойде войската, прибравъ си приготвенитѣ св. черковни вѣщи и се завърнахме всички въ домоветѣ си. Казацитѣ конници, които пристигнахъ него день единъ слѣдъ други приблизително имахъ отъ 80—120 души.

Оставихъ приятели и всички, та си отидохъ, обѣдвахме, по приказвахме си за нѣкои вѣтрѣшни въпроси, поискахъ да се развали направеното пазилище на ливнитѣ ми, които си бѣхъ поспестилъ, по ми се отрече отъ майка ми, като имало сега въ двора много людие, та неможало да се